

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/404/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116221018
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116221018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu SPP - distribúcia, a. s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, v konaní zastúpenom Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Hruštiny 602, Žilina, IČO: 37 976 486, proti žalovanej D. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXXX/X, D. D., o zaplatenie 2.234,37 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 8Csp/125/2016-93 zo dňa 23. 06. 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej v texte len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 8Csp/125/2016-93 zo dňa 23. 06. 2017 rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.234,37 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.234,37 € od 30. 05. 2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia voči žalovanej v rozsahu 100 %.

1.2 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa podanou domáhal zaplatenia sumy 2.234,37 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.234,37 € od 30. 05. 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaná odoberala plyn na odbernom mieste Strmá 3926/3, Banská Bystrica bez zmluvy o dodávke plynu, a to od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015. Opakovane neumožnila demontáž meradla a sprístupnila ho až dňa 20. 03. 2015. V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd na ustanovenie § 82 ods. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike (ďalej aj „Zákon o energetike“), podľa ktorého neoprávneným odberom plynu je odber plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu alebo združenej dodávke plynu s tým, že v prípade neoprávneného odberu plynu je odberateľ plynu povinný uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete skutočne vzniknutú škodu, ktorou je množstvo neoprávnene odobratého plynu zaznamenané na číselníku plynomera, čo bolo v danom konkrétnom prípade 6 709 m³. Uviedol, že spôsob výpočtu škody je stanovený vyhláškou Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Dňa 02. 04. 2015 bola žalovanej vyúčtovaná škoda, ktorú spôsobila žalobcovi neoprávneným odberom plynu vo výške 2.354,37 €, pričom spôsob výpočtu škody bol prílohou vyúčtovania. Žalovaná do dňa podania žaloby

čiasťočne uhradila takto vzniknutý dlh dňa 29. 05. 2015 v sume 20,00 €, dňa 07. 09. 2015 v sume 20,00 €, dňa 05. 02. 2016 v sume 20,00 €, dňa 06. 04. 2016 v sume 20,00 € a dňa 26. 04. 2016 v sume 20,00 €.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobca pripojil k žalobe listinné dôkazy - montážny list meradla č. 1100121029, montážny list meradla č. 1000621612, zápisy zo dňa 13. 02. 2013 a zo dňa 03.10. 2013 a vyúčtovanie škody za odber zemného plynu s výpočtom škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu. Konštatoval, že v skrátanom konaní vydal platobný rozkaz č. k. 8Csp/125/2016 - 17 zo dňa 14. 12. 2016, proti ktorému podala žalovaná odpor. V odpore uviedla, že neuznáva ani časť zo žalovanej sumy a platobný rozkaz považuje za „neopodstatnený a vykonštruovaný“.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že dňa 06. 06. 2011 uzatvorila žalovaná so Slovenským plynárenským priemyslom, a. s. ako dodávateľom Zmluvu o dodávke plynu na odberné miesto: I. 3, D. D.. Dodávateľ plynu listom zo dňa 21. 08. 2012 odstúpil od zmluvy o dodávke plynu na odberné miesto: I. 3, D. D. a upozornil žalovanú, že je povinná prevádzkovateľovi distribučnej siete (žalobcovi) sprístupniť odberné miesto za účelom demontáže plynomeru a že novú zmluvu na dodávku plynu môže uzatvoriť až vtedy, keď uhradí všetky záväzky súvisiace s odberom plynu. Odstúpenie od zmluvy prevzala žalovaná dňa 30. 08. 2012. Žalobca sa pokúsil trikrát (dňa 10. 09. 2012, dňa 13. 02. 2013 a dňa 03. 10. 2013) vykonať demontáž plynomeru na odbernom mieste žalovanej, ale ani raz mu to neumožnila, a to napriek výzve žalobcu (č. I. 32 spisu). Strany sporu zhodne tvrdili, že žalovaná uzavrela novú zmluvu o dodávke plynu v marci 2015 a následne dňa 20. 03. 2015 sprístupnila žalobcovi plynomer. V období od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015 nemala žalovaná uzavretú žiadnu zmluvu o dodávke plynu so žiadnym dodávateľom. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zodpovedajúcej vzniknutej škode v súvislosti s neoprávneným odberom zemného plynu vyzval žalobca žalovanú na úhradu sumy 2 354,37 €, pričom k vyúčtovaniu pripojil spôsob výpočtu škody, ktorá mu vznikla neoprávneným odberom zemného plynu žalovanou s tým, že žalovaná mala žalobcovi uhradiť sumu 2. 234, 47 € najneskôr do 30. 04. 2015. Žalovaná vykonala šesť úhrad po 20,00 €, celkom teda žalovaná zo sumy 2. 234, 47 € uhradila sumu 120,00 €, v dôsledku čoho z vyúčtovanej škody zostala do dňa podania žaloby neuhradená suma 2.234,37 €. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaná neuviedla žiadne skutkové tvrdenia a neoznačila žiadne dôkazy, ktoré by nárok žalobcu spochybňovali, či rozporovali. Nepreukázala, že by v období od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015 mala s dodávateľom zemného plynu uzavretú zmluvu o dodávke plynu. Nepochybnila, že neumožnila žalobcovi vykonať demontáž plynomeru a ani netvrdila, že by vyčíslenú škodu uhradila. Vzhľadom na zistený skutkový a právny stav, kedy nebolo sporné neoprávnené odoberanie plynu žalovanou v období od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015 bez uzavretej zmluvy o dodávke plynu, ako aj vzhľadom na neuhradenie škody v celom rozsahu, ktorá neoprávneným odberom zemného plynu žalovanou žalobcovi vznikla, okresný súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2.234,37 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo žalovanej sumy ročne odo dňa 30. 05. 2015, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy žalovaná vykonala prvú čiastočnú úhradu dlhu až do zaplatenia.

2 Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaná odvolala a v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie, a to z toho dôvodu, že zistený skutkový stav súdom prvej inštancie neobstojí a tiež preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej uviedla, že sa pridrižiava svojich doterajších vyjadrení, že odstúpenie od zmluvy o dodávke plynu je neplatné a voči nej neúčinné. Uviedla, že celé konanie je vykonštruované, súvisí to s inými súdnymi konaniami, ktoré sa týkajú spoluvlastníctva rodinného domu, ktorý stále vlastní s bývalým manželom X XX. Všetky problémy s plynom nastali po rozvode s jej bývalým manželom X A.. Prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav, nezaoberal sa s jej tvrdeniami, ktoré úzko súvisia s majetkovými spormi. Aj v odseku 9 odôvodnenia odvolaní napadnutého rozsudku okresného súdu sú uvedené nesprávne skutočnosti, a to že 20. 03. 2015 umožnila demontáž plynomeru, keďže jej plynomer nikdy demontovaný nebol. Ďalej uviedla, že nevie na základe čoho žalobca dospel k sume 2.234,37 €. Na základe uvedených skutočností žalovaná v odvolaní navrhla, aby odvolací súd odvolaní napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietla alebo aby odvolaní napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. K obsahu odvolania žalovanej sa žalobca vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu a vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ žalovaná považuje odstúpenie od zmluvy o dodávke zemného plynu

za neplatné a voči nej neúčinné, tak je potrebné uviesť, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 21. 08. 2012 si žalovaná prevzala dňa 30. 08. 2012, čo potvrdila aj v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 14. 02. 2017 (strana 3, posledný riadok). Odstúpenie dodávateľa od zmluvy o dodávke plynu uzatvorenej so žalovanou predložil žalobca súdu v prílohe podania „vyjadrenie k odporu žalovanej“ zo dňa 02. 03. 2017. V priebehu konania žalovaná žiadnym spôsobom nerozporovala hodnotnosť tohto listinného dôkazu. Súd prvej inštancie v odseku 9 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku konštatuje, že skutkový stav je nesporný a vyplývajúci z predložených listinných dôkazov, čím potvrdil, že odstúpenie od zmluvy považuje za riadne a vo vzťahu k žalovanej za platné a účinné. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej uvedené v odvolaní, tieto sú podľa názoru žalobcu účelové, pričom nesúvisia s meritom veci. Nárok žalobcu na náhradu škody vyplýva priamo zo zákona a príslušných vykonávacích predpisov, čo uviedol v podanej žalobe. Akúkoľvek súvislosť nároku žalobcu s majetkovými spormi žalovanej žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej odmietol. Zdôraznil, že žalovaná za vzniknutú škodu zodpovedá výlučne ako odberateľ zemného plynu na predmetnom odbornom mieste, s ktorým bola ukončená zmluva o dodávke plynu. Pokiaľ ide o demontáž meradla, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že plynomer na odbornom mieste nemohli demontovať z toho dôvodu, že ho žalovaná opakovane odmietla sprístupniť. Od zmluvy o dodávke zemného plynu dodávateľ odstúpil z toho dôvodu, že žalovaná si neplnila peňažné záväzky voči nemu (neuhradzala faktúry). Pokiaľ ide o žalovanou namietaný výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že spôsob výpočtu škody je prílohou žaloby, pričom je stanovený vyhláškou Ministerstva hospodárska Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z. tak, ako uviedol v texte žaloby (str. 2). V priebehu konania nebol spôsob výpočtu škody, ani výška škody rozporované. Žalovaná vykonala niekoľko čiastočných úhrad vyúčtovanej škody za neoprávnený odber plynu. Súd prvej inštancie riadne vyhodnotil všetky dôkazy a dospel k správnym skutkovým zisteniam a rozsudok riadne odôvodnil. Z uvedených dôvodov žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovanej z dôvodov a v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalovanej, ktorá súdu prvej inštancie v odvolaní vytýkala nesprávne skutkové zistenia (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a tiež to, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). V odvolaní uviedla ďalej uviedla: a) že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav veci, pretože nezobral do úvahy jej tvrdenia, že za vzniknutú situáciu nesie zodpovednosť jej bývalý manžel, s ktorým má napäté vzťahy kvôli prebiehajúcej konaniu o vyporiadanie BSM, b) že odstúpenie od zmluvy je neplatné a voči nej neúčinné, c) že tvrdenie súdu prvej inštancie uvedené v odseku 9 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku o tom, že dňa 20. 03. 2015 umožnila demontáž plynomeru je nepravdivé, pretože jej plynomer nikdy demontovaný nebol a d) že nie je zrejmé, na základe čoho dospel žalobca k žalovanej sume 2.234,37 €.

6. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

7. Podľa ustanovenia § 82 ods. 1 písm. a) bod 2 Zákona o energetike, neoprávneným odberom plynu je odber bez uzavretej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke plynu.

8. Podľa ustanovenia § 82 ods. 2 Zákona o energetike, odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

9. Podľa ustanovenia § 82 ods. 3 Zákona o energetike, ak nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej

neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l).

10. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 380 ods. 1 CSP, (podľa znenia ktorého je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi uvedenými v odvolaní), prejednal odvolanie žalovanej, pričom dospel k záveru, že pokiaľ ide o žalovanou namietané nesprávne skutkové zistenia súdom prvej inštancie, tak z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva aké dôkazy súd prvej inštancie vykonal, z akých dôkazov pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal, ako vykonané dôkazy vyhodnotil a k akým skutkovým záverom na základe vykonaných dôkazov dospel. Súčasťou zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie boli zistenia, že žalovaná Božena Dianišková dňa 06. 06. 2011 uzatvorila so Slovenským plynárenským priemyslom, a. s., ako dodávateľom Zmluvu o dodávke plynu na odberné miesto I. 3926/3, D. D., že listom zo dňa 21. 08. 2012, ktorý žalovaná prevzala dňa 30. 08. 2012 Slovenský plynárenský priemysel, a. s., odstúpil od predmetnej Zmluvy o dodávke plynu uzatvorenej so žalovanou z dôvodu nedodržania v zmluve dohodnutých platobných podmienok, ďalej že v období od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015 nemala žalovaná so žiadnym dodávateľom zemného plynu uzavretú zmluvu o dodávke plynu, že dňa 20. 03. 2015 žalovaná v konečnom dôsledku sprístupnila pôvodný plynomer, z ktorého bol zistený odber zemného plynu žalovanou v období od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015. Na tomto skutkovom základe prijal potom súd prvej inštancie správne právne závery aplikujúc ustanovenie § 82 ods. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a ustanovenie § 82 ods. 2 uvedeného zákona, pričom dospel k správne záveru, že v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. a) bod 2 Zákona o energetike došlo na strane žalovanej v období od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015 k neoprávnenému odberu zemného plynu, preto vznikla žalovanej v zmysle § 82 ods. 2 Zákona o energetike povinnosť nahradiť žalobcovi škodu vzniknutú neoprávneným odberom zemného plynu. Na základe uvedeného záveru uložil okresný súd žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.234,37 € od 30. 05. 2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Pokiaľ žalovaná v odvolaní tvrdila, že jej nie je zrejmé ako dospel žalobca k žalovanej sume 2. 234,37 € odvolací súd uvádza, že v spise sa nachádza listinný dôkaz, ktorý bol podľa obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súčasťou dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, označený ako „Výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu“ uvedený na druhej strane „Vyúčtovania škody za odber zemného plynu“ zo dňa 02. 04. 2015, z ktorého je zrejmé ako dospel žalobca k vyčíslenej škode v sume 2. 354,37 €, z ktorej sumy uhradila žalovaná do dňa podania žaloby sumu 120 € (v šiestich splátkach po 20 €), preto odvolacia námietka žalovanej o tom, že „nevie na základe čoho dospel žalobca k žalovanej sume 2. 234,37 €“, je neopodstatnená - rovnako ako neobstojí tvrdenie žalovanej, že jej nebol demontovaný pôvodný plynomer (ktorého demontáž predtým opakovane napriek výzve žalobcu neumožnila), pretože toto jej tvrdenie vyvracia dôkaz nachádzajúci sa v spise na č. l. 4 (zadná strana) označený ako Montážny list meradla č. 1000621612, z ktorého je zrejmé, že dňa 20. 03. 2015 bol žalovanej namontovaný plynomer s číslom 1000621612, ktorému v ten istý deň logicky predchádzala demontáž pôvodného plynomeru. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalovanej, že odstúpenie od zmluvy Slovenským plynárenským priemyslom, a. s. (dodávateľom zemného plynu podľa Zmluvy o dodávke plynu uzatvorenej so žalovanou dňa 06. 06. 2011) zo dňa 21. 08. 2012, ktoré žalovaná prevzala dňa 30. 08. 2012 je neplatné a voči nej neúčinné odvolací súd uvádza, že žalovaná dôvod neplatnosti odstúpenia od zmluvy v odvolaní bližšie nešpecifikovala, preto len na základe jej všeobecného tvrdenia o neplatnosti odstúpenia od Zmluvy o dodávke plynu zo dňa 06. 06. 2011 nebolo možné sa s toto odvolacou námietkou žalovanej bližšie zaoberať; pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej o tom, že odstúpenie od zmluvy je voči nej neúčinné, odvolací súd uvádza, že prevzatím odstúpenia od zmluvy žalovanou dňa 30. 08. 2012 (čo bolo v konaní preukázané potvrdením o prevzatí zásielky - doručenkou) sa dostalo predmetné odstúpenie od zmluvy do dispozičnej sféry žalovanej, čím nastali voči žalovanej jeho účinky, preto neobstojí tvrdenie žalovanej, že predmetné odstúpenie od zmluvy je voči nej neúčinné.

11. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovanej týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci poukazuje odvolací súd na to, že z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, čo sa považuje za nesprávne právne posúdenie veci. Ide predovšetkým o aplikáciu nesprávneho ustanovenia zákona na zistený skutkový stav, o nesprávnu interpretáciu zákona, prípadne o aplikáciu inej právnej normy ako na zistený skutkový právny stav dopadá. Predmetom sporu je nárok na náhradu škody vzniknutej neoprávneným odberom zemného plynu, vyplývajúci z ustanovenia § 82 ods. 1 písm. a), bod 2 Zákona o energetike v spojení s ustanovením § 82 ods. 2 uvedeného zákona, ktorý právny predpis (Zákon o energetike) súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval. Žalovaná

v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a ani v odvolaní skutkové zistenia súdu prvej inštancie o tom, že v období od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015 nemala uzavretú zmluvu o dodávke plynu so žiadnym dodávateľom plynu, (a preto logicky nemohla mať za toto obdobie doručené ani faktúry, ktorými by jej bol vyúčtovaný odber zemného plynu) žiadnym spôsobom nevyvrátila ani nespochybnila - tvrdila len, že tento spor súvisí s inými majetkovými spormi (v čom konkrétne v odvolaní neuviedla) a že zodpovednosť za vzniknutú situáciu nesie jej bývalý manžel, ktoré tvrdenie je v rozpore so závermi trestného konania vedeného voči nej na Okresnom súde D. D. pod sp. zn. 3T/42/2014, kde bola rozsudkom zo dňa 27. 03. 2015 sice oslobodená spod obžaloby, pretože okresný súd dospel k záveru, že konanie žalovanej spočívajúce v neoprávnenom odbere zemného plynu nenaplnilo skutkovú podstatu trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, keďže však k neoprávnenému odberu zemného plynu žalovanou nesporne došlo, odkázal okresný súd predmetným rozsudkom poškodenú spoločnosť SPP - distribúcia, a. s. so svojim nárokom na náhradu škody voči žalovanej na občianske súdne konanie, čo znamená, že žalovaná je v danom spore o náhradu škody vzniknutej neoprávneným odberom zemného plynu pasívne legitimovaná. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že len taká argumentácia žalovanej, obsahom ktorej by bolo tvrdenie (podložené relevantnými dôkazmi) o tom, že v období od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015 mala uzatvorenú zmluvu o dodávke plynu by bolo spôsobilé zvrátiť správnosť záverov okresného súdu, že v zmysle § 82 ods. 1 písm. a), bod 2 Zákona o energetike došlo zo strany žalovanej k neoprávnenému odberu zemného plynu, s ktorou skutočnosťou je v zmysle ustanovenia § 82 ods. 2 citovaného zákona spojená povinnosť nahradiť poškodenému škodu vzniknutú týmto neoprávneným odberom zemného plynu. Žalovaná však, tak ako bolo vyššie konštatované, neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, že nárok žalobcu je voči nej neopodstatnený, preto okresný súd správne rozhodol, keď žalobe na náhradu škody vzniknutej žalobcovi neoprávneným odberom zemného plynu žalovanou v období od 22. 10. 2012 do 20. 03. 2015 vyhovel.

12. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 378 ods. 1, 2 CSP potvrdil poukazujúc pritom na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 39/2009 zo dňa 28. 10. 2009, kde najvyšší súd uviedol, že ustanovenie § 59 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike (ktorého znenie je totožné s ustanovením § 82 ods. 1 nového zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, platného a účinného v období rozhodnom pre tento spor) obsahuje definíciu neoprávneného odberu zemného plynu a odsek 2 uvedeného ustanovenia právne dôsledky neoprávneného odberu zemného plynu, t. j. povinnosť takéhoto odberateľa zemného plynu uhradiť poškodenému škodu ak neoprávneným odberom zemného plynu vznikla“. Zároveň najvyšší súd v uvedenom uznesení uviedol, že ak sú v súdnom konaní preukázané všetky znaky zodpovednosti za škodu, t. j. existencia protiprávneho úkonu (neoprávnený odber), škoda a príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou, nie je žiadny dôvod pre neuloženie povinnosti škodu nahradiť. To že škoda poškodenej spoločnosti SPP - distribúcia, a. s. v danom prípade vznikla, vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu D. D. sp. zn. 3T/42/2014 zo dňa 27. 03. 2015 (č. l. 82 -84 spisu), ktorým Okresný súd D. D. okrem iného odkázal žalobcu, tak ako bolo vyššie uvedené, so svojim nárokom na náhradu škody voči žalovanej na občianske súdne konanie, pričom v odôvodnení predmetného rozsudku konštatoval, že žalovaná aj po 21. 10. 2012 pokračovala v odbere zemného plynu, ktorý do 21. 10. 2012 (kedy dodávateľ plynu od zmluvy odstúpil) odoberala na základe zmluvy o dodávke plynu zo dňa 06. 06. 2011, pričom po tomto dni (21. 03. 2012) až do marca 2015 neuzatvorila zmluvu o dodávke plynu so žiadnym dodávateľom zemného plynu.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku s tým, že v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).